KULTUR OG RETNING 2030 UNDERVISNING OM MULTIPLIKASJON

Dette er en mal som kan brukes som utgangspunkt for din undervisning. Husk å legge til dine eksempler og historier for å personliggjøre og aktualisere

Frikirken har vedtatt en felles kultur som vi vil skal prege oss, og en retning vi vil gå sammen i fram mot 2030. "Kultur og Retning 2030" sammenfattes i ordene «Relasjon», «Generasjon» og «Multiplikasjon». Menighetene er selv ansvarlige for å innarbeide kulturen og retningen, mens tilsynet og hovedkontoret vil være med å gi hjelp langs veien. I denne undervisningen vil se nærmere på multiplikasjon.

HVA?

Vi vet fra matematikken at multiplikasjon er å gange. Addisjon er å legge til, multiplikasjon er å gange. Men hva vil det si når vi snakker om multiplikasjon i kontekst av kirke og disippelskap?

Vi skal se en liten film som forklarer dette veldig bra for oss:

Film: https://www.youtube.com/watch?v=aKK9eAyr2H0

Filmen illustrerer hvor enkelt kirkens oppdrag egentlig er. Det handler om multiplisering – av evangeliet, disipler og fellesskap.

Det er viktig at vi forstår begrepene. Mange av oss tror vi forstår multiplisering, mens det vi egentlig holder på med er addisjon. Skaffe en ny ungdomsleder. Lære opp en ny tekniker. Mye av det vi har gjort i kirkene våre har vært å trene folk til å ha tjeneste i kirka. Det er ikke det samme som å disippelgjøre noen. Og det er ikke det samme som multiplisering. Selve lakmustesten på om vi faktisk multipliserer disipler er om de vi disippelgjør igjen gjør noen andre til disipler, som igjen gjør nye til disipler, som igjen… Vi multipliserer først nye ledere når de nye lederne eier multiplikasjonsoppdraget og igjen trener nye ledere, som igjen trener nye ledere.

HVORFOR?

Hvorfor ha fokus på multiplikasjon? Det kan jo fremstå som vanskelig og nesten unaturlig, så hvorfor bruke tid på det? En ganske åpenbar grunn er den enorme veksten vi ser eksemplifisert i filmen. Det er kanskje den viktigste grunnen for å få til multiplikasjonskultur. Men det er flere grunner til at vi bør arbeide for å skape multiplikasjon og multiplikasjonskultur.

En annen grunn er at multiplisering er naturlig og slik Gud har designet verden. I 1.mos 1,28 leser vi: "Gud velsignet dem og sa til dem: «Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over alle dyr som det kryr av på jorden.»

På engelsk står det: «be fruitful and multiply». Multipliser dere. Gud skaper ikke statiske ting, men liv som kan skape nytt liv.

Vi mennesker vokser ikke rent fysisk hele livet. Heldigvis! Tenk om vi aldri sluttet å vokse? Da ville vi fått kjempeproblemer! Vi måtte hatt nye klær hvert halvår, og egne fly for de som var blitt 60 år og dermed blitt ca 5,4 meter høye.

Heldigvis vokser vi ikke hele livet. Vi vokser som menneskehet ved at vi formerer oss, reproduserer oss, multipliserer oss.

Jesus er ganske tydelig på dette i lignelsen om såkornet.

Mark 4,20: “Men de som ble sådd i den gode jorden, er de som hører ordet, tar imot det og bærer frukt – tretti, seksti, ja, hundre ganger det som ble sådd."

Multiplisering er naturlig – det ligger i skaperverket.

Det greske ordet for multiplisering er πληθύνω (pléthunó). Det kommer fra det ordet πλῆθος (plēthos), som betyr: «mangfold» eller «fylde». Ordet rommer både kvalitet og kvantitet.

Vi finner igjen dette ordet for multiplikasjon flere steder i Apostlenes gjerninger:

- Apg 6,1 - Disiplene vokste i antall.
- Apg 6,7 - Disiplene ble multiplisert (dette er første gang vi ser andre enn Jesu 12 disipler bli omtalt som disipler)
- Apg 9,31 - Kirken ble multiplisert, styrket av DHÅ.
- Apg 12,24 - Guds ord ble multiplisert

Et annet interessant moment fra Apostlenes gjerninger er utviklingen i Paulus tre misjonsreiser. Dersom vi ser på antall navn som nevnt så ser vi:

- første misjonsreise - 3 navn
- andre misjonsreise - 9 navn
- tredje misjonsreise - 27 navn

Vi ser altså at det skjer en multiplisering i antall mennesker som er involvert på hver av disse misjonsreisene.

HVORDAN?

Multiplikasjon handler ganske enkelt om reproduksjon. Så hvordan skape en kultur for multiplisering?

Kultur kan defineres som «Gjentakende bevisste og ubevisste handlings- og holdningsmønstre». Kultur er det vi gjør.

Kultur er DNAet i menigheten. Her er det viktig å presisere at dette DNAet viser seg i hva som skjer utenom ansatte og lederskapet. Det er det menigheten gjør, som er kulturen. Kulturen settes av lederskapet, men den praktiseres/leves i praksis av menigheten.

Dave Ferguson sier i boken Heltemaker: «Guds rikes vekst står i direkte proporsjon til antallet mennesker som multipliserer disippelgjørere uten å være ansatt i kirken»

Er kulturen vår/DNAet vårt reproduserende og multipliserende? La oss bruke et bilde på dette:

DNA er vårt frø. Det vi sår gir frukt. Hva slags frukt det gir, avslører kulturen/DNA-et, altså hviket frø som blir sådd.

Dersom vi feks sår genmodifiserte bananer som ikke har frø i seg, vil det ikke komme nye bananer etter første generasjon. Men om vi sår løvetannfrø, vil de naturlig spre seg og mangfoldiggjøre seg over hele plenen.

Multiplikasjonskultur handler ganske enkelt om at målet er at det alltid skal gis videre og ikke stanse:

- Når en person kommer til tro, vil den naturlig lede en ny til tro.
- Når en person blir disippelgjort, blir han en disippelgjører og reprodusere en ny disippelgjører.
- Når en leder trenes, trener han en ny leder.
- Når et nytt fellesskap dannes, formes og utvikles det slik at det i sin tid igjen danner et nytt fellesskap.

Dette kan høres lett ut, men likevel så vil dette være vanskelig og en til dels ukjent måte å tenke og leve på. Hvorfor er dette med multiplikasjon fremmed for oss? Det er viktig å kunne svare på det, for å forstå hvor utfordringen vår ligger. Noen forslag:

En grunn kan være at vi har så små mål at vi ikke trenger multiplikasjon for å nå dem. Dermed blir vi ikke «tvunget» til å fokusere på multiplikasjon for å nå målene. Vil vi se vekst gjør vi lurt i å sette oss så store mål at det er umulig å nå dem om det ikke skjer en multiplikasjon.

En annen grunn til at multiplikasjon er fremmed kan ha med forståelsen vi har av kirke og kirkevekst. Hvordan vi tenker en kirke skal være, fungere og vokse. Det er stor sjans for at manges bilde av kirkevekst ligner på megakirke-tanken. Hvor vi ser for oss en stor kirke med et stort bygg som samler mange mennesker og som stadig blir flere og flere på gudstjenestene. Dette er kanskje å sette det litt på spissen, men kanskje er vi alle mer preget av dette bildet av kirke enn vi er klar over?

En måte å finne ut hvilken forståelse vi har av kirkevekst kan være å si noe om hvordan en måler suksess. Måler vi suksess ut fra setekapasitet, hvor mange som kommer? Eller måler en suksess ut fra sendekapasitet, hvor mange vi sender ut fra menigheten?

La oss ta en illustrasjon fra dyreverden. Det største pattedyret på land er elefanten. Det er også et av dyrene som lever lengst, 60-70 år, noe som kan være sammenlignbart med en levetid for en kirke.

Dersom du setter en hann- og hunn-elefant i et rom i 3 år under ideelle forhold, så kommer det kanskje 3 elefanter ut av det rommet etter 3 år. Og det er langt fra sikkert at de har formert seg.

Men dersom vi tar to kaniner, som har en gjennomsnittlig levetid på 5-10 år, i et rom i 3 år, så vil du for det første trenge et mye større rom. Og etter 3 år vil det komme ca 476 millioner(!) kaniner ut av rommet...

Elefanten finner du på listen over utrydningstruede dyr, selv om det er stort og lever lenge. Du finner ikke kaniner på den listen, selv om de lever kortere. Fordi vekst ikke handler om å bli store og gamle, men om reproduksjon og multiplikasjon! Kanskje er det ikke så stor krise om en menighet opphører etter 20 år dersom den har multiplisert seg og plantet menigheter som igjen planter nye menigheter? Kirken er en del av Guds misjon! Kanskje vårt bilde av kirke, og hva som er suksess for en kirke, ligner mer på elefanten enn kaninen?

Multiplisering er noe som går sakte i starten, og vil ikke se ut til å gi stor vekst. Nøkkelen ligger i kvaliteten på DNAet som overføres. Og så lenge kulturen er der og leves videre, vil veksten etter hvert få mer og mer moment.

Kanskje kan multiplisering virke litt skummelt? Men det er noe veldig naturlig. Vi skal ikke produsere multiplikasjon, vi skal jobbe med kulturen ved at vi har fokus på multiplisere på alle nivåer.

Vi begynner på det primære nivået- å multiplisere evangeliet. At evangeliet blir delt og gitt videre fra person til person, omtrent som et virus, folk blir besmittet av Jesus og smitter videre.
Så multipliserer vi disipler
Så multipliserer vi ledere
Så multipliserer vi fellesskap
Så multipliserer vi menigheter
Så multipliserer vi bevegelser

Dave Ferguson skriver i sin bok Heltemaker: «Kirker som reproduserer mikro vil reprodusere makro»

Det vil si at for å multiplisere disipler bør du først multiplisere evangeliet

Skal vi multiplisere ledere bør vi først multiplisere disipler.

Skal vi multiplisere fellesskap bør vi først multiplisere ledere. Skal vi multiplisere menigheter bør vi først multiplisere fellesskap.

Skal du multiplisere bevegelser må du først multiplisere menigheter.

Multiplikasjonskultur begynner med å multiplisere evangeliet. Gjøres det, kan vi mulitplisere disipler osv. Når vi leser om Paulus sine misjonsreiser, så er det dette som skjer. Han planter og multipliserer evangeliet, som igjen fører til at det multipliseres disipler og menighetsfellesskap osv.

Selv om multiplikasjon kan virke fremmed og utfordende, så er det naturlig og handler om å begynne i det små og jobbe med en reproduserende kultur.